

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Nornerne

Citation: Larsen, Thøger: "Nornerne", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid56980/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Dans, saa Blomsterne brister i Blod,
hvor jere fejende Fødder fæter!
Dans, saa I synker ned for min Fod!

Fløjten tav. Deres Sjæle han skuer
skælve Farvel i leende Vaande
hen gennem Lemmernes bævende Buer.

Straks han en knivskarp Tone stryger
ud af en Fjøl med en eneste Stræng,
og med et Hvin deres Sjæle flyger –

Flyger som Avner mod Himlens Sol,
flyger som Avner for evige Vinde
i Sommerdagen, der leves i Blinde.

Nornerne

Den Sang gaar det aabne Blaa i Vold,
som Vindenes rige Slæben.
Jeg synger for Hjerter og Sten og Trolde,
hvad Livet har lagt mig paa Læben.
Der snurrer den Sol, den Helvedes Brand,
i Rummets gabende Kulde –
og heder til Dis al klar Forstand
og ægger Kød og Mulde.

Om Morgenen stiger et Brandskær op,
som fra en Dornmedags Vaade.
Der løfter sig Kvidder fra Tue og Top
til Lov for Guds Sol og Naade.
O – evige Afstand, du mildner alt,
du er som Alkærlighed selve!
Det Hul, hvor vor Stjerne falder og faldt,
det ser vi som fæste Hvæive.

Om Aftenen daler et Brandskær i Vest
– vi staar som en Lykke os hændte –,
det ses, som i jagende Østenblæst
det ganske Amerika brændte.
Men Jorden løfter sin tunge Ryg
og drejer os dybt i Skygge,
og skærker os Natten med Søvnens Bryg
af Drømme, skønne og stygge.

Nornerne holder i Evighed
den store Rok i Drejen;
de svinger Mælkevejen,
saa Syv-Stjernen piber derved.
»Saalænge Jordetenen gaars,
det synger de højt paa Stade,
»skal Sommer og Høst, Vinter og Vaar
i Evighed ej aflade».

Saa spinder de Livets Skæbnervind
i Lag om Jordens Sider.
Vi maaler en Strump af det dyre Spind
med tusindaarige Tider.
De spinder Liv af Mulde og Vejlr –
de tvinder Sønnen saa trolig
sammen med Traaden i Stjerneskær,
i Midnat mørk og rolig.

--

De spinder det frem mod den store Sum,
alt det, som af Kloden evnes.
Den lille Jord i det store Rum
skal stedse rundere jævnes.
Der styrter Tinder med Brist og Skrald,
og Muld med Floderne skylles.
Alle Bjærge de staar for Fald,
og alle Dale skal fylles.

--